

מ"ת 8217/12/14 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו קרינאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 8217-12-14 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת(עציר)
תיק חיצוני: 568235/2014

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ הגב' טלי כהן
נגד	
משיבים	אמיר אבו קרינאת (עציר) ע"י ב"כ עו"ד קרן ישועה

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בקשה זו הוגשה לראשונה על ידי המדינה ביום 30.12.14 לאחר שהמדינה טענה כי חרף החלטת כב' השופט בן טולילה לפיה אמור היה המשיב להתייצב בבית המשפט ביום 26.12.14, לא התייצב המשיב.

בהחלטה מיום 30.12.14, אשר ניתנה ע"י מותב זה, זומן המשיב לדיון בפני אשר אמור היה להתקיים ביום 31.12.14. (המדובר בזימון באמצעות משטרת ישראל ולא בצו הבאה).

ביום 31.12.14, לא איתרה משטרת ישראל את המשיב, הוא לא התייצב לדיון, ובית המשפט הורה על מחיקת הבקשה.

ביום 12.1.15, אותר המשיב על ידי משטרת ישראל, נעצר, ואילו התביעה הגישה כנגדו בקשה מחודשת למעצר עד לתום ההליכים בהישען על כתב האישום אשר הוגש ביום 30.12.14.

ללא קשר לבקשה זו, הגישה המדינה כנגד המבקש גם כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת תנאי שחרור, זאת בבית משפט השלום בבאר שבע וללא בקשה למעצר עד לתום ההליכים כתוצאה מכתב האישום האחר.

ביום 12.1.15 התקיים הדיון בראשון בבקשה מחודשת זו של המדינה בפני, כאשר במהלך דיון זה ביקש ב"כ המשיב דחייה של הדיון לצורך לימוד התיק.

בקשת ב"כ המשיב כובדה על ידי, והמשיב נעצר עד למתן החלטה אחרת כאשר המשך הדיון נקבע בפני ליום 14.1.15.

ביום הדיון הנוסף, טען בפני ב"כ המשיב מספר טענות "מקדמיות" כדבריו, וזאת לאחר שהסכים כי כנגד המשיב יש ראיות לכאורה ביחס לכתב האישום שהוא הבקשה.

בבסיס עמדת ההגנה הטענה לפיה מעצר הימים אשר קדם להליכים שבפני, והפרת התנאים שבו לכאורה, אינו רלוונטי להליך שבפני שכן שאלת ההפרה לכאורה לא הוכחה כלל ולא נדונה בפני "שופט הימים" במסגרת בקשה שאותה אמורה הייתה המדינה להגיש אליו אם אכן התרחשה הפרה כזו.

עוד נטען, כי שאלת הפרת תנאי מעצר הימים אינה יכולה להשפיע על שאלת מסוכנותו של המשיב, ולמעשה מותב זה אינו משמש כערכאת ערעור ביחס להחלטת "שופט הימים" אשר כבר החליט על שחרור המשיב בתנאים של מעצר בית מלא.

לגישת ההגנה, מנועה הייתה המדינה להגיש בקשה למעצר עד לתום ההליכים טרם מיצתה היא את הליך הימים ככל שהייתה הפרה של תנאי השחרור.

לסיום, הפנה ב"כ המשיב לנורמטיביות המשיב, היעדר עבר פלילי או תעבורתי מצידו ולטענה לפיה הוא עצמו הסגיר עצמו למשטרה כך שאין כל חשש להמלטות מן הדיון.

ב"כ המדינה התנגדה נמרצות לנטען, תוך שטענה כי למדינה סמכות מלאה להגיש בכל עת כתב אישום עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים.

המדינה הפנתה לנסיבות המקרה ולמסוכנות הנלמדת מהנסיבות תוך שהפנתה לתיק המב"ד התלוי כנגד המשיב המקום לשיטתה מסוכנות נוספת המצדיקה מעצר עד לתום ההליכים ללא כל חלופה.

דיון והכרעה -

ב"כ המשיב הפנה בטיעוניו לבש"פ 8015/09 קוניוף נגד מדינת ישראל (להלן פרשת קוניוף) שם לטענתו ביסס בית המשפט העליון את איסור המדינה להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים כאשר הליך מעצר הימים לא מוצא בדרך של בקשת מעצר עקב הפרת תנאים.

קריאת פסק הדין אליו הפנה ב"כ המבקש, מצביע בעיני על החלטה אחרת של בית המשפט העליון.

בהתאם להחלטת כבוד השופט דנציגר, צריך בית המשפט להימנע משינוי מצבו לרעה של משיב טרם ישמעו הטיעונים בעניינו לגופו של עניין.

רוצה לומר, כי אדם אשר שוחרר בתנאים עקב מעצר ימים ומגיע הוא משוחרר (ולו בתנאים), לא יורה בית המשפט על מעצרו במעצר עד החלטה אחרת רק בשל העובדה כי הוגשה כנגדו בקשה למעצר עד לתום ההליכים, אלא אם התקיים בעניינו דיון לגופו של עניין ומסוכנותו התבררה כמצדיקה מעצר זה.

לא מצאתי בפסיקה לה הפנה ב"כ המשיב אמירה לפיה מנועה המדינה מלהגיש בכל שלב כתב אישום עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים.

למדינה הזכות מכח החוק להגיש בכל שלב של מעצר הימים, בין אם המשיב משוחרר ובין אם עצור, בקשה נפרדת וחדשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים יחד עם כתב אישום רלוונטי.

דיון בית המשפט בעניין זה לעולם יהיה דיון חדש, אשר אינו נשען על המבחנים אותם בחן "שופט הימים" ואין כל נפקות להחלטה בעניין תום ההליכים להחלטות ולקביעות שקיבל "שופט הימים" במסגרת ההליכים המוקדמים.

ומן הכלל אל הפרט -

ברור לחלוטין כי שינוי מצבו של המשיב לרעה לא יעלה בקנה אחד עם החלטת בית המשפט העליון בפרשת קוניף.

אלא, שבמקרה דנן עצרה המשטרה את המשיב ביום 12.1.15 לאחר שנתגלו לה עובדות נוספות שלא היו ידועות לה בשלב מעצר הימים (הבקשה מתארת תיק מב"ד התלוי כנגד המשיב ובו עבירות תעבורה נוספות חמורות מאד בגין הועמד המשיב לדיון בבית משפט זה).

המשיב נעצר מכח סמכות הנתונה למשטרה בחוק, וכנגדו הוגשה בקשה מחודשת למעצר עד תום ההליכים ביום מעצרו - 12.1.15.

ביום זה, ובעוד המשיב עצור כדיון, ביקש ב"כ המשיב להמשיך ולהחזיק את המשיב כאשר הוא עצור לצורך לימוד התיק.

בית המשפט אשר קיבל את בקשת ב"כ המשיב, לא שינה את מצבו של המשיב לרעה, שכן המשיב כבר היה עצור עת הגיע לבית המשפט (ללא כל קשר להפרה שהייתה או שלא הייתה במסגרת מעצר הימים).

בדיון אשר התקיים בפני ביום 14.1.15, הובא המשיב עצור, והחלטה המעצר הנוספת עד ליום 15.1.14, שוב לא שינתה מצבו לרעה, שכן מעצרו הקודם היה לבקשת העצור עצמו ולבקשת בא כוחו.

מכאן, שלמדינה מכח החוק הייתה זכות מלאה להגיש כנגד המשיב בקשה למעצר עד לתום ההליכים, בקשה הנשענת על כתב האישום מיום 30.12.14, בה מעלה היא טענות מסוכנות העולות מעובדות כתב האישום עצמו ומגילוי תיק המב"ד.

אני מסכים עם ב"כ המשיב כי לטענות ביחס להפרת תנאי השחרור בבקשת מעצר הימים, אין נפקות בפרשה זו לצורך הערכת המסוכנות של המשיב.

טענות אלה לא הוכחו אף לכאורה בפני, ושאלת מסוכנותו של המשיב תיבחן להלן על בסיס סל הראיות שהוגש לעיוני במנותק משאלת הפרת תנאי מעצר הימים.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בפרשה זו.

ביחס לשאלת מסוכנותו של המשיב, הרי שאין מחלוקת כי המדובר באדם נורמטיבי מהפן הפלילי, נעדר כל הרשעה פלילית או תעבורתית.

יחד עם זאת, כנגד המשיב תלוי תיק בו הוגש כנגדו כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של נהיגת רכב ע"י בלתי מורשה לנהיגה, בריחה משוטר ונהיגה במצב שכרות (530 מ"ג אלכוהול).

המשיב נהנה עדיין מחזקת החפות ביחס לתיק זה, אך ברור כי פרשה זו אינה מקלה על המשיב בהערכת המסוכנות הכללית שלו.

בפרשה שבפני, כנגד המשיב ראיות לכאורה לפיהן נהג ברכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, לא ציית לאות שוטר, נהג בקלות ראש, סיכן חיי אדם ואף נהג ללא רישיון רכב תקף.

כתב האישום מתאר הימלטות פרועה של המשיב משוטר אשר ביקש לראות מסמכיו, ולאחר מרדף אשר הוגדר בכתב האישום "פרוע" נמלט המשיב מרכבו רגלית עד שנתפס ע"י השוטרים.

המדובר בנסיבות אירוע חמורות אשר על פניו יצרו סכנה רבה לציבור ואף לחיי המשיב עצמו.

אני סבור כי התנהגות המשיב בפרשה זו על רקע תיק המב"ד התלוי כנגדו, מצדיקים קביעה לפיה המשיב מסוכן לציבור ולא ניתן לשחררו ללא חלופת מעצר ראויה.

לצורך בחינת חלופות המעצר, לא הציגה בשלב זה בפני ההגנה כל חלופה מאיינת מסוכנות.

אדגיש כי אין אני פוסל על הסף אפשרות של איון המסוכנות בדרך של חלופת מעצר ראויה, אך תפקיד ההגנה הוא להציג חלופות אלה בפני בית המשפט.

לדיון בעניינו של המשיב לא הגיע כל ערב פוטנציאלי ולמעשה לא הייתה בידי בית המשפט כל דרך לבחון חלופה ממשית.

אשר על כן, אני קובע כי בשלב זה יישאר המשיב במעצר נוכח מסוכנותו המוכחת ע"י המדינה, ואילו ההגנה תהיה רשאית להציג בדיון שיקבע להלן חלופות מעצר לצורך איון מסוכנות זו.

בית המשפט יבחן חלופות אלה בעצמו או באמצעות תסקיר מעצר, ולאחר שחלופות אלה יבחנו, תתקבל החלטתי הסופית בבקשה זו.

בשלב זה אני מורה על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת.

החלטה באשר למועד הדיון הבא, תינתן בנוכחות הצדדים בפני כאשר ב"כ המשיב יהיה רשאי להציג חלופות עוד היום, ככל שאלה יהיו בידיו.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, בנוכחות
הצדדים.